

Opis i analiza rozpoznania i rozwiązania problemu dydaktycznego

Brak pewności siebie ucznia z wadą wymowy i trudnościami w czytaniu, pisaniu oraz liczeniu.

Identyfikacja problemu

Weronika obecnie uczennica klasy II szkoły podstawowej.

Dziewczynkę poznałam, kiedy rozpoczęła naukę w klasie I.

Jestem wychowawcą świetlicy. Weronika rozpoczynając naukę w szkole trafiła do świetlicy. Dziewczynka zwróciła moją uwagę ze względu na wadę wymowy. Jednak mimo trudności w mówieniu chętnie rozmawiała ze mną. Z rówieśnikami miała dobry kontakt chętnie bawiła się w zabawy tematyczne, zabawy ruchowe, kolorowała obrazki, rysowała.

Moją uwagę zwróciła niechęć do podejmowania zadań na zadany temat lub odrabiania lekcji. Prace domowe odrabiała bardzo wolno i tylko w obecności nauczyciela. Bardzo męczyło ją pisanie, podczas pisania robiła błędy: myliła litery, gubiła litery czasami odnosiłam wrażenie że nie wie, co pisze. Podczas kolorowania używała bardzo bladych kolorów, jakby bała się że popełni błąd. Do zadań matematycznych podchodziła bardzo niechętnie prosiła, że zrobi w domu.

Sprawiło jej trudność dodawanie do dziesięciu.

Pod koniec I lasy widziałam ogromne postępy u rówieśników natomiast Weronika robiła bardzo małe postępy

Nie chcąc dopuścić do całkowitego zniechęcenia dziecka do nauki postanowiłam podjąć działania, aby temu zapobiec. Dziewczynka jest uczennicą zdyscyplinowaną nie sprawia kłopotów wychowawczych. Pozostał tylko problem samorealizacji i wiary we własne możliwości. Po dłuższej obserwacji i analizie możliwości dziecka wybrałam dziedzinę, w której mogłaby się rozwijać a nawet osiągać sukcesy.

Diagnoza

Na podstawie różnych działań zebrałam informacje o sytuacji dziecka. Prowadziłam obserwację bezpośrednią, analizę dokumentów, rozmowy z matką z wychowawcą klasy ze szkolnym logopedą

Obserwacja dziewczynki:

Z moich obserwacji wynikało, iż dziewczynka ma trudności w nauce z powodu wady wymowy oraz braku pewności siebie.

Rozmowa z matką

Z rozmowy z matką wynikało, iż Weronika wychowuje się w rodzinie pełnej. Była dzieckiem długo oczekiwanym. Urodziła się po trzech latach trwania małżeństwa. Dość późno zaczęła mówić w wieku trzech lat. Sytuacja materialna rodziny jest bardzo dobra. Jednak w rodzinie atmosfera jest bardzo napięta. Rodzice kłócą się ze sobą, często awantury bywają nocą. Matka, jest nauczycielką jednak zbyt mało czasu poświęca dziecku, twierdzi że ma wiele obowiązków związanych z pracą i brak jej czasu i cierpliwości. Opowiada, iż dziecko odrabia lekcje, gdy ona np. przygotowuje obiad na następny dzień. Matka wypełnia czas wolny dziecku posyłając je na zajęcia gimnastyki korekcyjnej i pływanie. Na zajęcia logopedyczne uczęszcza tylko w szkole. Przypuszczalnie matka w domu nie ćwiczy wymowy i nie zwraca uwagi na poprawność gramatyczną wypowiedzi dziecka.

Dziecko w szkole jest bardzo zadbane chwali się markowymi rzeczami.

Rozmowa z wychowawcą klasy

Z rozmowy z wychowawcą wynika, iż, Weronika jest bardzo grzeczna, nie sprawia trudności wychowawczych, ale też nie podejmuje własnej aktywności. Pracuje wolno, nie kończy zadań, zapytana nie potrafi odpowiedzieć. Nie umie skupić uwagi, koncentruje się na różnych przyborach znajdujących się w piórniku. Pisze niestarannie, litery są niekształtne nie mieści się w liniaturze dużo kreśli. Prace plastyczne są niestaranne, rysuje niechętnie. Jest mało aktywna na lekcjach. Zadania z matematyki wykonuje tylko z pomocą nauczyciela. Wychowawczyni sugerowała wizytę u psychologa.

Rozmowa z logopedą szkolnym

Weronika rozpoczęła terapię logopedyczną w klasie I. Szkolny logopeda rozpoznał: - seplenienie-s zamiennie w sz.

-mowa bezdźwięczna

-zacinanie

-mylenie r,l- używanie zamiennie

Na terapię Weronika przychodziła, co dwa tygodnie. Rodzice zostali poinformowani o konieczności ćwiczeń w domu i otrzymali określone wskazówki. Jednak znikome postępy dziewczynki świadczą o tym, iż nie ćwiczy.

Rozpoznanie

Świetlica to miejsce gdzie można dobrze poznać dziecko w różnych sytuacjach.

Podczas odrabiania lekcji Weronika ma ogromne problemy z koncentracją uwagi. Kiedy odchodzę od dziewczynki aby pomóc innemu dziecku ta nie potrafi napisać prostego wyrazu, nawet nie potrafi prawidłowo odwzorować, myli litery optycznie podobne, przedstawia i opuszcza litery. Niechętnie czyta głośno, czyta na pamięć, zgaduje nie rozumie treści przeczytanego tekstu.

Działania matematyczne wykonuje tylko na konkretach. Ma problemy z przekroczeniem progu dziesiętkowego.

Niechętnie wykonuje prace plastyczne, zniechęca się w czasie pracy

Chętnie uczestniczy w zabawach ruchowych. Podczas tych zabaw zauważyłam, iż dziewczynka ma problemy w poruszaniu się w przestrzeni, myli, kierunki, niepewnie określa prawą lub lewą stronę swojego ciała. Podczas zabaw słownych nie potrafi wyodrębnić głosek sylab ze słów ze zdań, nie różnicuje głosek dźwięcznych od bezdźwięcznych. Pisząc lub mówiąc stosuje zamiennie głoski: r, l.

Wypowiada się niegrammatycznie i niestylistycznie, wypowiedzi są ubogie.

Dziewczynka najchętniej bawi się lalkami przyniesionymi z domu.

Chętnie wykonuje prace plastyczne, które są ciekawe, lecz mało staranne.

Z moich obserwacji wynika, iż Weronice brakuje wiary we własne siły. Nawet drobne sukcesy pozwolą dziecku zaistnieć i wywołą chęć podejmowania aktywności twórczej.

Formy pomocy

Indywidualna praca z dzieckiem

-Gimnastyka Mózgu P. Denisona- ćwiczenia te mają na celu zlikwidowanie przeszkód niepozwalających osiągać sukcesy w czytaniu, pisaniu i liczeniu

-Usprawnianie percepcji wzrokowej-ćwiczenie pamięci wzrokowej, spostrzegawczości, utrwalanie pojęć- z lewej, z prawej na środku.

.Usprawnianie analizy i syntezy wzrokowej na materiale literowym, sylabowym i wyrazowym.

- Usprawnianie percepcji słuchowej. Podział na samogłoski i spółgłoski. Różnicowanie głosek r, l, s, sz.

-Ćwiczenia usprawniające percepcję wzrokową i słuchową(układanie obrazka z części, wyszukiwanie różnic pomiędzy obrazkami, wyszukiwanie elementów na obrazku, których nazwy rozpoczynają się od głoski d, itp.)

-Ćwiczenia orientacji przestrzennej, ćwiczenia utrwalające kierunki. Rozwijanie orientacji w schemacie ciała i przestrzeni.Usprawnianie lateralizacji

-Kształtowanie świadomości schematu własnego ciała

-Rozwijanie zdolności do przyjmowania własnego punktu widzenia.

-Zabawy i zadania sprzyjające kształtowaniu umiejętności liczenia.

-Ćwiczenia wspomagające rozwój operacyjnego myślenia

-Zachęcanie dziewczynki do wykonywania prac plastycznych, do brania udziału w konkursach plastycznych.

Kontynuowanie terapii logopedycznej.

Konieczność ćwiczeń logopedycznych w domu.

Badanie w Poradni Psychologiczno Pedagogicznej.

Kontynuacja zajęć korekcyjno- wyrównawczych.

Stała współpraca z matką dziewczynki.

Stwarzanie sytuacji pozwalających na osiąganie sukcesów.

Stałe kontrolowanie postępów dziewczynki i chwalenie za osiągnięte sukcesy.

Włączanie dziewczynki do imprez i konkursów w świetlicy szkolnej i szkole.

Czas-1 rok

Prognoza

a)negatywna

- Pozostawienie dziewczynki w takiej sytuacji doprowadzi do wycofania się, alienacji
- Dziecko już zawsze będzie czuło się gorsze, mniej wartościowe, co w konsekwencji może rzutować na jej dorosłe życie
- Straci motywację do pokonywania trudności
- Efektem wtórnym jej trudności mogą być zaburzenia sfery emocjonalnej i osobowości dziecka
- Pogłębi się jej niechęć do matematyki
- Nabierze negatywnego stosunku do szkoły
- Będzie izolowała się od grupy

b)pozytywna

Jeżeli zaplanowane działania przyniosą należyty skutek to:

- Dziewczynka będzie otrzymywała wyniki adekwatne do jej możliwości
- Zwiększy się tempo i poprawność pisania
- Nabierze pewności siebie
- Poprzez osiągnięte sukcesy, podniesie swoją samoocenę
- Będzie chętnie podejmowała zadania matematyczne
- Będzie aktywnie uczestniczyć w życiu klasy

Wskazania do pracy dla rodziców

Stały kontakt z matką dziewczynki.

Wskazówki i zestawy ćwiczeń do pracy w domu.

Informowanie matki na bieżąco o postępach dziewczynki.

Uświadamianie rodziców, iż pochwały napędzają dziewczynkę do podejmowania wysiłku.

Wskazania do pracy dla nauczycieli

Wspólne działania i stała współpraca, które pozwolą dziewczynce uwierzyć we własne możliwości, oraz usprawnią funkcje organizmu.

Literatura

Chmielewska E. Zabawy logopedyczne i nie tylko. Poradnik dla nauczycieli i rodziców, ?Mac ?,Kielce 1997

Raławicki B, -Poradnik fonetyczny dla nauczycieli, Warszawa1992 WSiP

Sowa B., ?Jeżeli dziecko źle czyta i pisze, Warszawa1994,WSiP

Stryczek H. ?Logopedia, Warszawa1979, PWN

Sowa B. ? Dzieci z zaburzeniami mowy. Warszawa 1990. WSiP

Gruszczyk - Kolczyńska E.-Dziecięca matematyka, Warszawa1997 WSiP

Gruszczyk ?Kolczyńska- Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki, Warszawa 1997 WSiP

Skorek E. M.- Terapia pedagogiczna Tom I, TomII, Kraków 2005 Oficyna Wydawnicza ?Impuls?

Bogdanowicz M.- Trudności w pisaniu u dzieci, UG, Gdańsk 1983

Miążek D. Scenariusze zajęć do pracy z dziećmi ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się. Res Polonia, Łódź 2002

Dennison P. Kinezylogia edukacyjna, PSK, Warszawa1998

Opracowała: Małgorzata Marczevska